

være i Ulykkesforsikringselskabernes velforstaaede Interesse.

Det foreslaas i § 49, at Forsikringspligten ikke længere er afhængig af, om vedkommende Arbejdsgiver i sin personlige Husholdning beskæftiger fast Medhjælp eller ej, det, der er bestemmende, er, om vedkommende har beskæftiget den løse Medhjælp i over eller under 50 Dage om Aaret. Den, der beskæftiger løs Medhjælp i over 50 Dage om Aaret i sin personlige Husholdning ved Vask, Rengøring eller lignende, er pligtig at forsikre denne Medhjælp, uanset om han beskæftiger fast ansat eller fast lønnet Medhjælp eller ej, medens Personer, som ikke beskæftiger tilfældig Medhjælp indenfor den personlige Husholdning ved Vask, Rengøring eller anden privat Tjenestegerning i mindst 50 Dage om Aaret, ikke har denne Forsikringspligt. De vedkommende Personer, som saaledes beskæftiges rundt i forskellige Hjem, er dog ulykkesforsikrede saaledes, at dersom de kommer til Skade, udbetales den dem tilkendte Erstatning dem af Statens Ulykkesforsikring, og den Udgift, som dermed følger, lignes ved Regnskabsaarets Udgang paa de Selskaber, som har Adgang til at tegne lovplichtige Forsikringer, efter den Portefeuille de enkelte Selskaber har. Sagen har været forelagt Ulykkesforsikringsforeningen, og denne har ikke udtalt sig imod den her foreslaaede Ordning, idet det ikke har været muligt at tilvejebringe Flertal for en Ordning, som blev paa det bestaaendes Grund, men med en meget betydelig Nedsættelse af Præmierne. Jeg tror, at man nu bør benytte denne Lejlighed til at naa en Ordning, som til alle Sider virker mere tilfredsstillende end den hidtidige. Ulykkesforsikringsforeningens Skrivelse til Indenrigsministeriet af 31. Oktober 1923 angaaende denne Sag findes trykt som Bilag 9.

Tidligere var Adgangen for Arbejdsgivere til at tegne frivillig Forsikring paa de Vilkaar, som bydes ved lovplichtige Forsikringer, begrænset af visse Indkomster, udover hvilke den paagældende Arbejdsgiver ikke maatte komme. Dette maatte i og for sig findes urimeligt, thi det naturlige vil være, at enhver Arbejder faar Adgang til at ulykkesforsikre sig efter de ved Lovgivningen tilvejebragte Regler paa de Vilkaar, som Selskaberne, der har Adgang til at tegne lovplichtig Forsikring, yder. Men Statens Støtte til Præmierne, som jo gives med to Femtedele, bør naturligvis kun ydes til saadanne Arbejdsgivere, hvis Indtægter ligger under visse Grænser, 1 800 Kr. i København og Frederiksberg, 1 600 Kr.

i Købstæderne og 1 200 Kr. paa Landet, og i Overensstemmelse dermed er der stillet Forslag i § 53 og andre i Forbindelse dermed staaende Paragraffer.

Ved den Ændring, som her foregaar, tilsigtes Selskabernes Forpligtelser væsentlig lempet, baade hvad Dagpenge og Erstatninger angaar, og Konsekvensen deraf maa være den, at der sker en til de mindskede Ydelser svarende Nedsættelse af Præmierne. Derfor foreslaas det i § 78, at der nedsættes et Nævn, som faar at overvaage, at de anerkendte Forsikringselskaber nedsætter de for pligtige Forsikringer fastsatte Præmier med et Beløb, svarende til de ved nærværende Lov nedsatte Udgifter, og som faar til Paakendelse eventuelle Klager, som maatte indgaa fra Præmietagere, som mener, at den foretagne Præmienedsættelse er mindre end, hvad der svarer til den ved Loven forarsagede Udgiftsnedgang for Selskabet. Dette Nævn afgør endelig saadanne Spørgsmaal, der rejses paa Grund af Klagerne. Nævnet skal bestaa af to Arbejdsgivere, en Direktør for et anerkendt Ulykkesforsikringsaktieselskab og en Direktør for et anerkendt gensidigt Ulykkesforsikringselskab med en Jurist som Formand. Det foreslaas, at Loven træder i Kraft den 1. April 1924, idet der maa gives Selskaberne Tid til at foretage Ændringer i Beregningerne og Ændringer i Præmierne, som den her forelagte Lov maatte give Anledning til. Jeg skal i øvrigt, hvad nærmere Oplysninger om de forud for Lovforslagets Udarbejdelse gaaede Forhandlinger angaar, henvise til Bemærkningerne og Bilagene. I øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Sluttelig skal jeg tillade mig at fremsette *Forslag til Lov om kommunale Valg*. Som ærede Medlemmer vil vide, blev der den 29. April 1921 nedsat en Kommission til Undersøgelse af Rigsdagsvalglovens eventuelle Ændring, og det blev overdraget denne Kommission at undersøge Spørgsmaalet om Muligheden for at ændre den Fremgangsmaade, der hidtil har været fulgt ved kommunale Valg. De Drøftelser og Undersøgelser, som dette Hverv gav Anledning til i Kommissionen, resulterede i et detailleret Forslag til Lov om Ændringer i den kommunale Valglov. Der var i Kommissionen Enighed om ret mange Bestemmelser, der tilsigter at tilvejebringe øget Klarhed paa Punkter, som i Praksis har givet Anledning til Tvivl. Men navnlig er det naturligvis Valgmaaden, der har beskæftiget Kommissionen, og som har foranlediget indgaaende Drøftelser.